

χρῆσθαι. Καὶ σὺ οὖν, ὃ γύναι, εἰ τοῦ μὲν ταράχου τούτου μὴ δέοιο, βούλοιο δὲ ἀκριβῶς διοικεῖν τὰ ὅντα εἰδέναι καὶ τῶν ὅντων εὐπόρως λαμβάνουσα ὅτῳ ἀν δέη χρῆσθαι, καὶ ἐμοὶ, ἐάν τι αἴτῳ, ἐν χάριτι διδόναι, χώραν τε δοκιμασθεῖται τὴν προσήκουσαν ἑκάστοις ἔχειν, καὶ ἐν ταύτῃ θέντες διδάξωμεν τὴν διάκονον λαμβάνειν τε ἐντεῦθεν καὶ κατατιθέναι πάλιν εἰς ταύτην καὶ οὕτως εἰσόμεθα τά τε σῶα ὅντα καὶ τὰ μὴ ἵ γάρ χώρα αὐτὴ τὸ μὴ δι ποθῆσε³⁷, καὶ δεόμενον θεραπείας ἔξετάσεις ἡ ὅψις, καὶ τὸ εἰδέναι, ὅπου ἔκαστον ἔστι, ταχὺ ἐγχειριεῖ, ὥστε μὴ ἀπορεῖν χρῆσθαι. Ως μὲν δὴ ἀγαθὸν τετάχθαι σκευῶν κατασκευὴν, καὶ ὡς ἁδίου χώραν ἑκάστοις αὐτῶν εὑρεῖν ἐν οἰκίᾳ θεῖναι, ὡς ἑκάστοις συμφέρει, εἴρηται· ὡς δὲ καλὸν φαίνεται, ἐπειδὸν ὑποδήματα ἐφεξῆς³⁸ κένται, κανὸν δποῖα ἦ, καλὸν δὲ ἴματια κεχωρισμένα ἰδεῖν, κανὸν δποῖα ἦ, καλὸν δὲ στρώματα, καλὸν δὲ χαλκία, καλὸν δὲ τὰ ἀμφὶ τραπέζας, καλὸν δὲ καὶ, δ πάντων³⁹ καταγελάσειν ἀν μάλιστα οὐχ δ σεμνός, ἀλλ’ δ κομψός⁴⁰, δτι καὶ γύτρας φημὶ εὑριθμον φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας, τὰ δὲ ἄλλα ἥδη που ἀπὸ τούτου ἀπαντα καλλίω φαίνεται, κατὰ κόσμον κείμενα χορὸς γάρ σκευῶν ἔκαστα φαίνεται, καὶ τὸ μέσον⁴¹ δὲ τούτων καλὸν φαίνεται, ἐκποδῶν ἑκάστου κειμένου, ὡς περ κύκλιος χορὸς οὐ μόνον αὐτὸς καλὸν θέαμά ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ καλὸν καὶ καθαρὸν φαίνεται. Εἰ δὲ ληθῆ τκῦτα λέγω, ἔξεστιν, ἔφην, ὃ γύναι, καὶ πεῖραν λαμβάνειν αὐτῶν οὔτε τι ζημιωθέντας οὔτε τι πολλὰ πονήσαντας. Άλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ ἀθυμῆσαι, ὃ γύναι, ἔφην ἐγὼ, ὡς χαλεπὸν εὑρεῖν τὸν μαθησόμενόν τε τὰς χώρας καὶ μεμνησόμενον καταχωρίζειν ἔκαστα. Ισμεν γάρ δῆπου, δτι μυριοπλάσια ἡμῶν ἀπαντα ἔχει ἡ πᾶσα πόλις, ἀλλ’ ὅμως, δποῖον ἀν τῶν οἰκετῶν κελεύσης πριάμενόν τι σοι εἶς ἀγορᾶς ἐνεγκεῖν, οὐδεὶς ἀπορήσει, ἀλλὰ πᾶς εἰδὼς φανεῖται, δποι χρὴ ἐλθόντα λαθεῖν ἔκαστα. Τούτου μέντοι, ἔφην ἐγὼ, οὐδὲν ἄλλο αἴτιον ἔστιν ἢ ὅτι ἐν χώρᾳ κεῖται τεταγμένη. Άνθρωπον δέ γε ζητῶν, καὶ ταῦτα ἐνίστε ἀντιζητοῦντα, πολλάκις ἀν τις πρότερον, πρὶν εὑρεῖν, ἀπείποι, καὶ τούτου αὐ οὐδὲν ἄλλο αἴτιον ἔστιν ἢ τὸ μὴ εἰναι τεταγμένον, ὅπου ἔκαστον δεῖ ἀναμένειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Μετὰ τοῦτο δὲ τῆς οἰκίας τὴν δύναμιν ἔδοξε μοι πρῶτον ἐπιδεῖξαι αὐτῇ οὐ γάρ ποικίλματι κεκόσμηται, ὃ Σώκρατες, ἀλλὰ τὰ οἰκήματα φυκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα, ὅπως ἀγγεῖα^{41*} ὡς συμφορώτατα ἢ τοῖς μέλλουσιν ἐν αὐτοῖς ἔσεσθαι, ὥστε αὐτὰ⁴² ἐκάλει τὰ πρέποντα εἶναι ἔκαστα. Ο μὲν γάρ θάλαμος ἐν δυχιῷ ὡν τὰ πλείστου ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκεύη παρεκάλει, τὰ δὲ ξηρὰ τῶν στεγῶν τὸν σῖτον, τὰ δὲ ψυχεινὰ τὸν οἶνον, τὰ δὲ φανὰ ὅσα φάσους δεόμενα, ἔργα τε καὶ σκεύη ἔστι·

37) Ζητήσει. 38) Κατὰ τάξιν. 39) Ή γενικὴ πληθυντ. τοῦ ὑπερθετικοῦ Μάλιστα.

40) Ἄδε τὸν στρατιῶν τῶν λεξέων ἐν τῷ Λεξικῷ. 41) Τὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καταλιπόμενον κενὸν διάστημα, ὡς περ ἐπὶ τοῦ κυκλίου χοροῦ. 41*) Ισχεῖ. 42) Τὰ οἰκήματα ἐπροσκαλουσαν τρόπον τινὰ μέντοι τῶν τὸ ἀνηκόν γε τετοπειτηθῆ εἰς ἔκαστον αὐτῶν πρᾶγμα.